

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1CoE/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913200960
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6913200960.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Drahomíry Mikulajovej, v exekučnej veci oprávneného: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 35 838 825, právne zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, IČO: 47 255 706, proti povinnému: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. H. XXXX/XX, XXX XX C. L., o vymoženie 2363,54 EUR s prísl., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka č. 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 999/13, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 18Er/84/2013-19 zo dňa 17. mája 2021, takto

rozhodol:

Odvolanie oprávneného o d m i e t a.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „súd prvej inštancie“) námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie zamietol (I. výrok) a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol (II. výrok).

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplynulo, že dňa 06.05.2020 vydal súdny exekútor upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa § 5 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), z dôvodu podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZoUNEK, a teda že uplynula rozhodná doba. Proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie podal oprávnený námietky, v ktorých žiadal, aby súd preveril oprávneného v danej veci, nakoľko došlo k postúpeniu pohľadávky a súd mal rozhodnúť o návrhu na zmenu účastníka konania. Namietal, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie bolo vydané v rozpore so ZoUNEK. Exekútor si uplatnil paušálne trovy a vyzval oprávneného na zaplatenie paušálnych trov, napriek tomu, že podľa § 6 ods. 4 písm. b) ZoUNEK nemá nárok na náhradu paušálnych trov, keďže ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v Centrálnom registri exekúcií do siedmich dní, odkedy sa súdny exekútor dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis. Oprávnený zároveň predniesol podnet na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Oprávnený dal žiadať, aby súd podľa § 74 písm. d) zákona 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky podal návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa článku 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

3. K námietkam oprávneného týkajúcich sa jeho aktívnej vecnej legitímácie súd prvej inštancie uviedol, že zmena oprávneného sa neodvodzuje výlučne z postúpenia pohľadávky podľa hmotného práva, ale na zmenu v procesnej pozícii oprávneného sa vyžaduje kladné rozhodnutie exekučného súdu. Exekučný súd doposiaľ nebol požiadaný o vydanie rozhodnutia o zmene oprávneného, a preto o zmene rozhodnúť nemohol. K námietkam oprávneného o tom, že ide o starú exekúciu, ktorá nebola zapísaná v centrálnom registri exekúcií do siedmich dní, odkedy sa súdny exekútor dozvedel alebo mohol dozvedieť o skutočnostiach rozhodujúcich pre zápis, súd prvej inštancie uviedol, že oprávnený vyslovil len svoje

pochybnosti, ktoré však nepreukázal. Poukázal aj na to, že existencia zápisu v registri nie je kritériom posúdenia opodstatnenosti vydania upovedomenia o zastavení starej exekúcie a je podstatná len pri trovách exekúcie, pričom v ustanovení § 7 ods. 1 ZoUNEK zákonodarca explicitne uviedol, že námietky proti paušálnym trovám exekúcie nie sú prípustné. K návrhu na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP súd prvej inštancie uviedol, že Exekučný poriadok upravuje otázku prerušenia exekučného konania v § 36 ods. 5, pričom ustanovenia CSP sa v exekučnom konaní použijú len za predpokladu, že Exekučný poriadok nemá špeciálnu úpravu. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou oprávneného o rozpore ním označených ustanovení ZoUNEK s Ústavou, Listinou základných práv a slobôd, ako aj Zmluvou o fungovaní Európskej únie. Súd prvej inštancie preto námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie ako nedôvodné zamietol.

4. Voči uvedenému uzneseniu podal oprávnený odvolanie, pričom osobitne namietal, že v odvolaní napadnutom uznesení súdu prvej inštancie bol nesprávne poučený o možnosti podať opravný prostriedok (odvolanie). Namietal, že v uznesení o námietkach oprávneného rozhodol v rozpore s § 10 ods. 2 ZoUNEK sudca a nie vyšší súdny úradník, pričom v uznesení nie je ani zmienka o tom, prečo o námietkach oprávneného rozhodol sudca. Oprávnený mal za to, že odvolaním napadnuté uznesenie trpí neodstrániteľným nedostatkom, keď rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Oprávnený poukázal na ustanovenie § 7 ods. 3 a § 10 ods. 2 ZoUNEK, pričom uviedol, že je nepochybné, že proti rozhodnutiu o námietkach je prípustná sťažnosť, pričom v poučení odvolaním napadnutého uznesenia bolo uvedené, že proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok. Oprávnený namietal, že upovedomenie o zastavení starej exekúcie musí obsahovať minimálne tri náležitosti týkajúce sa dôvodu zastavenia exekúcie, a to zákonné ustanovenie, podľa ktorého došlo k zastaveniu starej exekúcie, slovné vyjadrenie dôvodu zastavenia starej exekúcie a stručný opis skutočností, ktoré zastavenie starej exekúcie odôvodňujú, pričom Upovedomenie o zastavení predmetnej starej exekúcie všetky zákonné náležitosti neobsahuje. Oprávnený ďalej namietal nesprávne posúdenie veci v časti nároku na náhradu paušálnych trov, pričom poukazoval aj na dôvodovú správu k ZoUNEK. K včasnosti zápisu exekúcie do centrálného registra exekúcií oprávnený uviedol, že súdny exekútor konkrétny čas zápisu predmetnej exekúcie do centrálného registra exekúcií nepreukázal, inak by to konajúci súd v napadnutom uznesení uviedol. Oprávnený namietal, že konajúci súd nerozhodol o návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Z týchto dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

5. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia; ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017; ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 CSP), skôr ako pristúpil k vecnému preskúmvaniu odvolaním napadnutého rozhodnutia, preveroval splnenie procesných podmienok konania, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a či má všetky zákonom požadované náležitosti. Po zistení, že odvolanie smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd odvolanie odmietol podľa § 386 písm. c) CSP.

8. Z predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 18.01.2013 bol súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému doručený návrh na vykonanie exekúcie. Súdny exekútor požiadal dňa 25.01.2013 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je v tomto konaní platobný rozkaz Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 1Ro/410/2012-72 zo dňa 11.05.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.11.2012. Dňa 15.02.2013 vydal súd prvej inštancie súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Dňa 27.07.2020 doručil súdny exekútor súdu prvej inštancie námietky oprávneného proti Upovedomeniu o zastavení starej exekúcie a proti paušálnym trovám, podnet na podanie návrhu na konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. Následne súd odvolaním napadnutým uznesením námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení starej

exekúcie zamietol a návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie.

9. Podľa § 7 ods. 1 ZoUNEK; proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ktoré bolo vydané v rozpore s týmto zákonom, môže oprávnený podať do 30 dní od jeho doručenia u exekútora námietky. Námietky proti paušálnym trovám nie sú prípustné.

10. Podľa § 7 ods. 2 ZoUNEK; námietky spolu s upovedomením o zastavení starej exekúcie predloží exekútor do 30 dní súdu. Ak námietky neboli podané, exekútor do 30 dní od uplynutia lehoty na podanie námietok doručí súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie.

11. Podľa § 7 ods. 3 ZoUNEK; súd dôvodným námietkam vyhovie tak, že uznesením upovedomenie o zastavení starej exekúcie zruší. Oneskorené alebo neprípustné námietky súd uznesením odmietne. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Rozhodnutie o námietkach súd doručí oprávnenému a exekútorovi.

12. Podľa § 10 ods. 2 ZoUNEK; podľa § 7 ods. 3 a § 8 ods. 2 koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu vyšší súdny úradník. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka je prípustná sťažnosť.

13. Podľa § 162 ods. 1 CSP; Súd konanie preruší, ak

a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,

b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania,

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

14. Podľa § 162 ods. 2 a 3 CSP; súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. (2) O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej. (3)

15. Podľa § 164 CSP; ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

16. Podľa § 355 ods. 2 CSP; proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

17. Podľa § 357 CSP; Odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

a) zastavení konania,

b) odmietnutí podania vo veci samej,

c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,

d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,

e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> a 335 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> ,

f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,

g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,

h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,

i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,

j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,

k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,

l) zabezpečení dôkazného prostriedku,

m) nároku na náhradu trov konania,

n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> a § 164 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> ,

o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

18. Podľa § 386 písm. c) CSP; odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

19. Z dikcie § 9a ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že v konaní podľa Exekučného poriadku sa primerane použijú ustanovenia CSP, ak to nevylučuje povaha veci. Exekučný poriadok nemá vlastnú právnu úpravu konania o odvolaní, preto sa v exekučnom konaní aplikuje právna úprava obsiahnutá v § 355 a nasl. CSP. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. V tomto ustanovení je obsiahnuté všeobecné pravidlo prípustnosti odvolania proti uzneseniu, z ktorého vyplýva, že odvolanie je prípustné len vtedy, ak to zákon výslovne pripúšťa. Rozhodujúce preto podľa § 355 ods. 2 CSP je, či odvolanie pripúšťa Exekučný poriadok. Nakoľko ZoUNEK predstavuje osobitný právny predpis, vo vzťahu k Exekučnému poriadku je z hľadiska posudzovania prípustnosti odvolania nutné prihliadnuť na ustanovenia ZoUNEK.

20. Z § 10 ods. 2 ZoUNEK vyplýva, že o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie rozhoduje na základe poverenia vyšší súdny úradník, pričom podľa druhej vety predmetného ustanovenia je proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka prípustná sťažnosť, o ktorej následne rozhodne sudca. Sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka nie je riadnym opravným prostriedkom, je len prostriedkom procesnej obrany. V posudzovanej veci o námietkach proti Upovedomeniu o zastavení starej exekúcie nerozhodol vyšší súdny úradník ale sudca, proti rozhodnutiu ktorého v zmysle § 355 ods. 2 CSP v spojení s Exekučným poriadkom a ZoUNEK odvolanie nie je prípustné. Oprávnený v odvolaní namietal, že o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie rozhodoval sudca a nie vyšší súdny úradník, v dôsledku čoho rozhodoval nesprávne obsadený súd. Oprávnený uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie trpí neodstrániteľným nedostatkom, keď rozhodla osoba, ktorej zákon rozhodovanie nezveruje, preto namietal, že rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Z obsahu podania oprávneného vyplýva, že za podstatný nedostatok pri vydaní uznesenia súdu prvej inštancie považoval oprávnený to, že nemohol vo veci rozhodnúť sudca, keď mal podľa ZoUNEK rozhodnúť vyšší súdny úradník. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 502/2019 zo dňa 26. mája 2020, v ktorom bola predmetom konania ústavná sťažnosť súdneho exekútora (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal zásah do práva vlastníť majetok, práva na ochranu majetku a základného práva na súdnu ochranu, keď sudca okresného súdu rozhodol o nepriznaní náhrady trov exekúcie. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namietal aj to, že pokiaľ vo veci zastavenia exekúcie a trov exekúcie rozhoduje vyšší súdny úradník, proti jeho rozhodnutiu je v zmysle § 239 CSP prípustná sťažnosť. V posudzovanom prípade však rozhodol o zastavení exekúcie a o trovách exekúcie sudca, proti ktorého rozhodnutiu v časti trov exekúcie odvolanie nie je prípustné, v dôsledku čoho nemohol sťažovateľ namietat nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutia o trovách exekúcie, a namietal, že postupom súdu došlo k porušeniu zásady dvojinstančnosti konania. Konkrétne odvolací súd poukazuje na túto časť rozhodnutia: „Problém by mohol vzniknúť len v tom, že proti rozhodnutiu sudcu o výške náhrady trov konania by nebolo prípustné odvolanie (§ 357 CSP a contrario), čo sa udialo aj v posudzovanom prípade. Avšak z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojinstančné s výnimkou vecí trestných, u ktorých táto požiadavka vyplýva z čl. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako je už uvedené, ani čl. 6 dohovoru samotné právo na odvolanie na súde vyššej inštancie negarantuje a dvojinstančnosť, ako vyplýva aj z judikatúry ESLP (napr. Le Compte, Van Leuven a De Meyere proti Belgicku z 23. 6. 1981, Adolf proti Rakúsku z 26. 3. 1982, Feldbrugge proti Holandsku z 29. 5. 1986), nie je všeobecnou zásadou civilného súdneho konania.... Hoci sa teda javí, že okresný súd porušil zákonom stanovený postup, je potrebné zdôrazniť, že nie každé porušenie zákona zo strany orgánu verejnej moci má automaticky za následok porušenie ústavou zaručeného základného práva. S ohľadom na už uvedené závery teda ústavný súd konštatuje, že iba to, že v danej veci rozhodol sudca, a nie vyšší súdny úradník, nemôže samo osebe spôsobiť zásah do ústavných práv sťažovateľa, pretože dvojinstančnosť nie je všeobecnou zásadou civilného konania.“ Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie účastníkov konania správne poučil, že proti jeho rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné, pretože relevantná právna úprava odvolanie voči takémuto rozhodnutiu nepripúšťa. Zároveň tým, že rozhodol o námietkach proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie sudca a nie vyšší súdny úradník, proti ktorého rozhodnutiu by bola prípustná sťažnosť, nemení nič na závere o prípustnosti odvolania a nie je dôvodom, pre ktorý by mohol odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť.

21. Vo vzťahu k rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 357 písm. n) CSP možno podať odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania, a to len v taxatívne vymedzených prípadoch podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP a § 164 CSP, ktoré sa však na posudzovaný prípad nevzťahujú. Ide o prípady, keď súd preruší konanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť alebo ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. V posudzovanej veci oprávnený predniesol podnet, aby súd prvej inštancie podal návrh na Ústavnom súde Slovenskej republiky na začatie konania o súlade vymedzených ustanovení ZoUNEK s Ústavou Slovenskej republiky a Zmluvou o fungovaní Európskej únie, pričom žiadal konanie do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky prerušiť. Inicievanie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky o súlade právnych predpisov je samostatným dôvodom na prerušenie konania podľa §162 ods. 1 písm. b) CSP, pričom proti rozhodnutiu o takomto návrhu CSP v ustanovení § 357 odvolanie nepripúšťa. Súd prvej inštancie sa s oprávneným predneseným podnetom - návrhom na iniciovanie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vysporiadal, vo výroku II. o tomto návrhu rozhodol a ani proti tejto časti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolanie nie je prípustné.

22. Ak účastník konania podá odvolanie proti uzneseniu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, má to za následok odmietnutie odvolania v zmysle § 386 písm. c) CSP. Odmietnutie odvolania vyjadruje procesnú situáciu, v ktorej sa odvolací súd nezaoberal vecným obsahom odvolaním napadnutého rozhodnutia, pretože zistil, že nie sú splnené procesné podmienky pre odvolacie konanie.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení platnom v čase vydania tohto rozhodnutia (v znení zákona č. 2/2017 Z. z., účinného od 01.04.2017) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.